

Garai Gábor: Magyarul

Miféle beszéd ez?
Idegen meg nem érti.
S aki csak ezt beszéli -
mindenütt idegen.

Vízözön érvényében elárvult égi fészek,
hogy tudtál megmaradni,
keselyuk örületében,
lomb-szötte gerle-szállás,
testvértelen magányban?

Ki hoz neked naponként olaját?
Ki nőgat a partra:
megtérhelsz szárazon?
Hisz vérhabos sziklák közt értél partot te mindig,
s örök forgásban kerülget a téboly,
mint pontot a pörgő tér,
a bezárt kör közepében...
Nap. Ég. Hal. Kő. Szél. Víz...
Szeretsz?
Szerettek!

Viszlek magammal, anyám sütötte kenyérkét.
Megáztatlak idegen tengerekben,
s tisztán kiemellek a hullám-törte hinárból.

Mint testté lett csoda - létem a rendjeled:
százszor kiirtott néped -
ki tudja hogy? -
élve marad!!
No lám, a boldogabbak bámulva körülállnak -
s egy árva szót sem értenek az egészből.

De mint élő vizet ízlellek én:
hitvallásom vagy, s álorcám, ha kell;
lég-gyökerem,
megtartóm messzei földön,
s haza-vezető pásztor-csillagom.

A magyar nyelv napja - 2012. november 13.

